

Kapr byl domestikován primárně pro maso, až později začali chovatelé se šlechtěním okrasných kaprů koi

Návrat do divočiny: Ferální formy ryb

Člověk začal již před tisíciletími v různých částech Země chovat některé druhy živočichů. Většinou proto, aby z nich měl větší užitek, jiné jen pro potěšení. Oba tyto principy se uplatnily i v případě domestikace ryb. Občas ale docházelo a stále dochází k opačnému procesu, když zdomácnělá zvířata **utečou z chovu** a vrátí se k divokému způsobu života. Odborníci populace zdivočelých živočichů označují jako ferální formy.

Tak jak domestikace nedosáhla u všech chovaných zvířat stejně úrovně (stačí porovnat třeba ratlíka s polodivokým sobem Laponců), rovněž i stupeň zdivočení může být různý. A to i v rámci jednoho druhu. Roli zde hrají jak časový horizont a lokální podmínky, tak i genetická výbava konkrétního plemene (stupeň prošlechtění) a další faktory. Příkladem dávno zdivočelých zvířat je australský pes dingo nebo i u nás žijící muflon – jeho předkem byla ovce urial. Tyto starobylé ferální formy většinou už považujeme za samostatné druhy. Naopak mezi uprchlíky, kterým zachutnala svoboda jen nedávno, patří třeba američtí mustangové nebo v Austrálii zdivočelí

dromedáři. Proces zdivočení se může u jednotlivých domácích zvířat opakovat i vícekrát. Jako příklad může posloužit velice rozšířený holub domácí, jehož předkem byl holub skalní. Jeho zdivočelé populace nacházíme v různých koutech světa.

Od ptáků a savců pojďme k rybám

Rybáři si běžně příliš neuvědomují, že kapr, který žije v našich rybnících, ale i ve volných vodách, je vlastně domestikovaný kapr sazan z povodí Dunaje. Vysokotělá plemena se od divokého předka s torpéдовitým tvarom těla výrazně liší. To, že má staletí šlechtěný český kapr zřejmě nějaké geny od asij-